

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Főpiacz, a város-
házzal szembe.

Hirdetések:

Egy hasábos petty
soronként 5 kr-ával
számítanak.

Korrekt.

B. dapest, aug. 17.

Az ellenzéki sajtóban és az ellenzéki mandatum-halászok választási és agitáló beszédeiben időről-időre ismétlődnek a Bánffy-kabinet ellen ama vádak, hogy az Ausztriával való kiegyezési tárgyalások körül nem járt el óvatosan és erélyesen és hogy Bánffy miniszterelnök kötelező ígéretet tett a közös kiadásokból a Magyarországra eső résznek mérsékelt felemelésére nézve.

Ezek a tárgyalások nem voltak nyilvánosak, sem azok részleteit hivatalosan közzé nem tették. Sejtések és gyanúsítások tehát, amivel az ellenzék és a segítségére siető néppárt dobálódzik, hogy üzelmeik valódi és igaz lényegétől eltereljék a figyelmet és hogy a kabinet állítólag inkorrekt magatartását tegyék felelőssé ország-szerte folyó agitálásukért. Az ellenzék ideje előtt általános választási mozgalomba kergette az országot és e könnyelmű eljárásnak az ódiúmat most a kormány nyakába szeretné sózni. De ez a pártpolitikai sakkhúzás nem sikerült neki, mert senki sem hiszi el, hogy a kiegyezési tárgyalások képezték bőséges mandátum-vadás-

szatának főindokát. Egyszerűen az a céljuk, hogy sötét manőverek által az ország bizalmát a kormányhoz megzavarják, hogy aztán a zavarosban halászassanak.

A kiegyezési tárgyalások azt a folyamatot vették, melyet a törvény értelmében venniük kellett. Abban a pillanatban, melyben az osztrák képviselőház azt a gyakran emlegetett és azóta oly gyakran megbánt határozatot hozta, hogy az osztrák kormány mondja fel a gazdasági szerződést Magyarországnak, magasabb körökben az a kívánat nyilvánult, hogy a szerződéses viszony felmondása, ha lehet, elkerültesse, nehogy úgy állítsák Európa elé a monarchiát, mint felmondásra berendezett nagyhatalmat. Csupán ebből az egyszerű, de helytálló okból sietnek a tárgyalások befejezésével és a megegyezés létrejött mindama téren, melyen a két kormány állt egymással szemben. Báró Bánffy miniszterelnök a képviselőházban határozottan kijelentette, hogy a kölcsönös előzékenység útján reményli Magyarország érdekét a tárgyalások alkalmával hathatósan védhetni és minden irányban megóvni. Lukács pénzügyminiszter óvott az ügyállás chauvinista felfogásától, de szin-

tén határozottan kijelentette, hogy kedvező szerződést iparkodik kötni és reményli, hogy nem fog a végsőig, t. i. a gazdasági különválásig jutni a dolog. Ezek annál erélyesebben tartott államférfiúi nyilatkozatok voltak, minthogy Ausztria oly erősen belefújt a hadi trombitába, mintha le akarná fújni Magyarországot jogi álláspontjáról. Holott a kiegyezési tárgyalások körül a jog Magyarország részén van.

Báró Bánffy a jog álláspontját egy pillanatra sem hagyta el s ez folyton erősítette állását. Ott, hol Magyarország joga fennállt, nem volt kérés, ott követelt a miniszterelnök és csak ott tárgyaltak, ahol a körülmények kölcsönös megállapodásra kényszerítettek. A sikerek, melyeket báró Bánffy elért, nem csekélyek és teljesen számba veszik Magyarország gazdasági helyzetét és állami önállóságát. E téren nem lehetett és nem lehet a Bánffy-kabinethez félni, meg kellett tehát kísérteni, oly téren okozni neki nehézségeket, melyen nem egyedül a két kormány szerződik, hanem más mértékadó tényezőket is be kell vonni a tárgyalásokba. Ez a bankkérdés és a kvóta.

A bankkérdést illető tárgya-

TÁRGZA.

Egy kedves óra.

Irta: Galánffy Lajos.

Te játszottál és én hallgattalak
Hallgattalak csendes merengésben,
Büvös-bájós volt zongorád hangja,
A „Lore-leyt” hallgattam így régen.
Régen, mert hát azóta nagy idő
Repült el már az én fejem felett:
Oly rég volt az, a mikor én s atyád,
Együtt ettük, a pajtáskenyeret.
Oh! milyen szép idők voltak azok...
S milyen hamar fordultak az évek
Az idő is úgy boronált rajtunk,
S zuzmarától mindkettőnk fehérlett.
Oka tán az, a természetben is
Tavasza nyár, majd az ősz, tél jönnek,
— Elmulandó, elveszendő minden —
Nem áll ellent semmi az időnek.
Bármint legyen, játéknál lányka!
Elfeledem a borus perczeket,
Szárnyára vesz ismét képzeletem...
És csapongva viszi a lelkemet
A szép multba, melynek minden képe
Annyi édes emlékekkel van tele:
A melybe már a késő életben,
Csak ez uton pillanthatok bele.
... Arion volt mestered leányka!
Ki lopva járt olykor-olykor hozzád,
— Ilyen hangot ő esalt ki lantjára...
A mily hangon szól a te zongorád.

Arion volt. Mégse! Megbocsáss! hogy
Az ősege korából mesélek;
Hiszen lelked már a bölesőben is
Birta tüzet, lángját a zenének.
Játékosban öröm, bánat, mámor,
És a szelid izgalom nyilvánul;
Azért aztán én, a ki hallgatlak...

Álmodozom egy esodás világrul.
Tovább, tovább! Zongorázz leányka!
Ne hagyj abba, nyujtsd ábránd világom
— Annyi rög van idelent a földön --
Olyan szép ott fent... a felhő ágyon.
Tovább, tovább! Zongorázz leányka!
Ki tudja, hogy mikor játszol nekem,
Mikor jövök ismét e vidékre
S mikor vidul fel borongó lelkem.
Gyors szárnyakon jár az idő. Érzem
Hogy suhannak a napok, az évek,
Aztán lásd! a sors is üz már innét
Ki tudja, hogy mikor látlak téged.
Te is átlépsz kevés idő mulva
Szebb világba, hisz ez a nő sorsa,
És követed azt, kit szived választ,
S nem kérdezed, merre? miért? s hova?!
Ki mondja meg, ha elválnak, utunk
Hol ér össze, hol és merre leszünk;
Hol vár reánk öröm s bánatunkban
Ki fogja meg barátilag kezünk.
A sors nagyon mostoha mindünkhöz,
Kényét, kedvét pajkoskodva üzi;
Ma itt, holnap amott fondorkodik
Koszorunkba csak a tövist füzi.
Akármint lesz, találj kedves „otthont”
A világnak bármelyik zugában
Teljesüljön szived minden vágya

Ezt kívánom neked ez órában.
Légy boldog! s ha csendes óráidban
E sorokat majd kezvedbe veszed;
Jussak én is eszedbe leányka!
S vezessen el egy kis emlékezet
Felém, kinek egy rövid órában
Oly sok gyönyört, örömet szerezteél.
S most ígérd meg, hogy tovább ápolod
A szép zenét, mely kincsnél többet ér.
Ígérd meg ezt, oly keveset kérek...
Hisz a zene s a dal igaz barát,
A legnagyobb fájdalom is enyhül.
Ott, hol e két testvér talál tanyát.
Dal és zene, fokozzák örömünk...
Ők derítik fel kedélyvilágunk,
Büvös erő van minden szavukban...
Csüggedésben ők leghivebb társunk.
Felemelnek és felmagasztalnak,
Szép szívárványt hoznak s nem felhőket;
Eloszlatnak but, gondot, bánatot
Mindketten, csak szeretni kell őket.
Ígérd meg! nem érettem, magadért,
Éppen fénylik, ebben ragyog lelked —
És most, fogadd kézzorításomat...
Kedves óra volt ez... Isten veled!

Kortescsel.

Irta: Vértessy Arnold.

Az egész kis város föl volt lobogóva.
Képviselőválasztásra készültek. A legtöbb
zászlón a Hány Manó nevét lehetett ol-
vasni s úgy látszott, hogy ellenfelének,
Baresy Eleknek, kevés a kilátása. Akkor

lások annyira haladtak, hogy azokat még augusztus hó folytán kielégítő befejezéshez lehet juttatni. A kormányok nem értek el mindent, de legtöbb követelésüket már megadta a bank. A bankkérdésben a magyar követelések a bank tiszta nyereségében való nagyobb részesedésben és a vezetés teljes paritásában kulmináltak. Ezek a főfeltételek egészen teljesítették, tehát még csak néhány részletről van szó, melyekre nézve legközelebb létrejöhet a meg egyezés.

A kvótát illetőleg báró Bánffy korrekt, gróf Badeni kevésbé korrekt módon járt el. Allítólag a nélkül, hogy befolyást gyakorolt volna az osztrák kvótaküldöttség magatartására, gróf Badeni az osztrák küldöttség hallatlan követelésének támogatására sietett hirhedt junktim-ja által.

Báró Bánffy ismételtén kijelentette, hogy a kvóta megállapítása kizárólag a két parlament dolga, nem is befolyásolta a legkevésbé sem a magyar kvótabizottság határozatait és az osztrák kollegája által orozva ellene intézett junktimot elítéli, mert az az 1867. évi kiegyezési törvény ellenére összekever két kérdést, melyek csak véletlenségből és idő tekintetében esnek össze egymással.

Ami pedig a kvóta felemelésére a miniszterelnök által állítólag elvállalt kötelezettséget illeti, a „Pester Correspondenz“ révén módunkban van kijelenteni, hogy báró Bánffy miniszterelnök ilyen ígéretet sem a saját, sem a kabi-

net nevében nem tett, amint korrekt módon nem is vállalhatott oly kötelezettséget, melynek betartása nem egyedül tőle függ. A kvóta megállapítása a parlament dolga és az a legkorrektebb álláspont, amelyre a miniszterelnök az osztrák támadásokkal szemben és tulkapásokra való tekintettel állhatott. Az osztrák junktim pedig a korona döntését fogja kikényszeríteni, melynek Lajthán innen és Lajthán tul mindenki engedelmeskedni tartozik, mert ez a döntés a legnagyobb igazságosságot involválja.

Ez az egész ügy mai állása, melynek elintézésé körül Magyarország álláspontja a legkorrektebb módon volt képviselve.

— **A bankszabadalom.** Lukács László pénzügyminiszter szombat este Lugosich dr. titkár kíséretében Bécsbe érkezett, hogy a bankszabadalom megnyitása tárgyában folyamatban levő tárgyalásokat folytassa. Már tegnapelőtt érkeztek ide Popovics dr. miniszteri tanácsos és Wickenburg Márk gróf miniszteri titkár, akik a tegnapi nap folyamán az osztrák szakeladókcal és dr. Prangerrel, az osztrák-magyar bank vezértitkárával a még fennálló ellentétek kiegyenlítésének módjait beszélték meg. — Vasárnap Lukács dr. pénzügyminiszternek délelőtti 11 órakor és délutáni 4 órakor hosszabb tanácskozása volt Bilinski lovag osztrák pénzügyminiszterrel az osztrák pénzügyminiszteriumban, a melyekben Popovics dr. és Wickenburg gróf magyar szakeladók, az osztrák részről pedig Winterstein báró osztályfőnök és Gruber dr. pénzügyi főtanácsos is résztvettek. E tanácskozásokon a bank utolsó azonos jegyzékét pontonként tárgyalták. Minthogy előrelátható volt, hogy a bank vezetősége részéről a két pénzügyminiszterrel való összejövétel lehetséges lesz, Kautz dr.

kormányzó és Madarassy alkormányzó is Bécsbe érkeztek. A tárgyalási bizottság tagjai is csaknem teljes számban jelen vannak.

A czár ajándéka a magyaroknak.

— Rákóczy György kardja. —

II. Miklós czár gyengéd érzülete és nemes lelkesedése minden jó és szép ügy iránt, bennünket magyarokat rendkívül rokonszenvesen érintő cselekedetben jutott kifejezésre. A minden oroszok czárja, tudomást szerezvén azon általános, mely érdeklődésről, melylyel az orosz császári muzeumban őrzött s az ezredéves kiállítás idejére készséggel átengedett egyik magyar ereklye, — II. Rákóczi György fejedelem kardja iránt viseltettünk, azt a magyar nemzeti muzeumnak ajándékozta.

Az a rendkívül szívélyes és meleg hangu átirat, melyben gróf Kapnist, a bécsi orosz nagykövet e nagylelkű adományról külügyminiszterüket értesíti, nagyban hozzájárul a magában is drága ereklye becsének növeléséhez s mélyebbé és közvetlenebbé teszi azt az örömet, melyet a czári pár bécsi látogatása az egész monarchiában kelt.

S midőn a magyar nemzet szive mélyéből megköszöni e neki visszazármaztatott ereklyéjét, köszönetében kifejezésre jut az öröm és a megelégedettség a fölött, hogy Ő Felsége II. Miklós czár Magyarország ezredéves ünnepét használja fel alkalmul, hogy monarchiánk és nemzetünk iránt érzett becsülését, valamint e tényben és e tény által őszinte és igaz békeszeretetét juttatja kifejezésre.

Aki a nevezetes kardot még nem látta, induljon el a történelmi kiállítás katalógusának utmutatásán s meg fogja találni a renaissance-épület első emeleté-

Sinkó Pista, a ki Baresy Eleknek a fő kortese volt, így szól Elekhez:

— No pajtikám, ha csak az uristen csodát nem tesz a kedvünkért, hát ebbe a választásba beletörök a bicskánk, annyi szent. De próbálok még valamit. Hanem azt megmondom neked, hogy akármit csinállok, bele ne szólj.

Baresy Elek megfogadta, hogy nem szól bele és Sinkó Pista azzal kezdte, hogy mindjárt másnap behuzta a Baresy zászlóját s kidugott egy másikat, ménkü nagyot, nagyobb mint akárkinek a házában volt s ott olvashatta rajta, az egész város kíváncsi népe, hogy: Éljen Hári Manó!

— Megbolondultál? — förmedt Baresy Elek a barátjára. — Vagy igazán el akarsz árulni?

Sinkó Pista vállat vont:

— Hát nem ígérted meg, hogy nem szólsz bele, akármit csinállok?

— Jó, jó, de a mit csinálsz, az mégis sok — boszankodott Baresy.

Sinkó Pista nem törődött a barátja boszankodásával s egész nyugodtan kérdezte:

— Megtartod a szavadat, vagy nem tartod?

— Az ördög vigyen el — szóló dühösen s becsapta az ajtót Baresy Elek.

Többet nem is ment Sinkó Pistához. Az pedig beállított egyenesen a Hári-párt elnökéhez, az öreg Ojtozy Benzéhez:

— No bátyám, kitűztem a Hári-zászlót.

— Láttam, öcsém s gyönyörködtem benne — felelt az öreg. Mindig tudtam, hogy derék gyerek vagy, csak megtántorodtál egy kicsit.

— De már most megjött az eszem, — erősítette Sinkó Pista.

Nagy dolog volt az, hogy megnyerték Sinkó Pistát. Ott is marasztották mindjárt ebédre. Nagy pártebéd lesz, délre megjön a képviselőjelölt is.

Az egész ebéd alatt Sinkó Pistát dicsőítették. A képviselőjelölt láthatta, milyen nevezetes ember az s nagy barátságot kötött vele mindjárt.

Karonfogva sétálgattak ebéd után a kertben, mert Hári Manó szeretett volna egymás dolgot megtudni Sinkótól az ellenfél állapotáról.

— No, attól nincs mit félned — biztosította Sinkó Pista új barátját; — a Baresy pártja nem fog sok galibát okozni. Csak Ojtozy felől légy biztos.

— Hogy-hogy? — kérdezte a jelölt megütődve.

— Hát csak úgy, hogy itt az asszony parancsol a háznál, már a mint az szokás, ha az asszony fiatal, az ur meg idősebbecske. Isten ments, hogy én roszt mondjak Benzé bátyámról, jóra való, hűséges, mindenkép oda illik a párt élére; csak ne volna olyan nagyon papues alatt.

Hári Manó nevetett:

— Eh, hát baj is az?

Sinkó Pista megcsóválta fejét:

— Hiszen az még magában nem volna nagy baj, de attól félek, hogy ezt a mostani nagy buzgóságát is az asszony szítja, a ki haragszik Baresy Elekre, mert hát valamikor udvarolt neki s aztán hűlen lett.

— Annál jobb — jegyezte meg Hári Manó nagy megelégedéssel.

— En is azt mondom — viszonzá Sinkó Pista, csak ne találkoznának Baresy Elekkel; de találkoznak ám, hol itt, hol ott, mióta Elek ide járogat a képviselőjelöltsége miatt s a milyen furfangos eszű, hát talál rá módot, hogy kibéküljenek a régi imádoztával. Az ilyen hű asszonynak hamar el lehet csavarni az eszét.

Hári Manó idegesen harapdálta a szivarját:

— Igaz, igaz; de mit lehet csinálni — viszonzá Sinkó Pista.

De a képviselőjelöltet nyugtalanította ez a dolog s mikor már egy ideig sétáltak, újra visszatért rá:

— Mit lehetne csinálni?

Sinkó Pista csak úgy tréfálva odavágta:

— Nem tudom, ha csak valami csinos fiatal embert föl nem biztatunk, hogy udvaroljon egy kicsit Ojtozynának.

Hári Manó is nevetett a tréfán:

— Biz' az jó volna.

Több szó aztán nem fordult elő erről köztük; de a vacsoránál látta Sinkó Pista, hogy a képviselőjelölt többet foglalkozik a fiatal asszonnyal, mint eddig

nek XXXVI. termében, a hol az erdélyi fejedelmek után fenmaradt emlékek vannak kiállítva. A 6273. számmal megjelölve találja a kardot s a 6293. szám alatt megtalálja a hozzá való hüvelyt is. Az erdélyi ötvösművészetnek érdekes emléke mind a kettő s annál becsesebb, mert a kardhüvelyen rajta van az ismeretes Rákóczy-czimer is.

Egyébként a két emléktárgyat, amelyet az orosz czár most a Magyar Nemzeti Kuzeumnak ajándékozott, a katalógus (nem minden tévedés nélkül) így írja le:

6273. Kard, markolata aranyozott ezüst, korálokkal kirakva, pengéjén: Georg Rákóczi II. 1643. arannyal kirakva. (XVII. század.)

Orosz császári fegyvergyűjtemény, Szentpétervár.

6293. Kardhüvely, a 6273. számú kardhoz való.

A katalógus megemlékezésében, amikor a penge felírását jelzi, vagy a római, vagy az arabs szám téves. Mert ha II. Rákóczy György volt a kard, akkor nem lehet 1643-ból való, ha pedig az évszám helyes, akkor a kard I. Rákóczy György volt. S ez az utóbbi a valószínűbb. Talán egyszerű sajtóhiba az egész, de mindenestre megtévesztheti az embert.

Az ajándékozásról gróf Kapnist orosz nagykövet a következő levélben értesítette Goluchowsky külügyminisztert:

Nagyméltóságodnak bizonyára tudomása lesz arról, hogy a császári Hermitage-muzeum Magyarország ezredéves nemzeti fennállása alkalmából egy értékes kardot, Rákóczy György egykori tulajdonát, állította ki Budapesten.

Értesülve az élénk érdeklődésről, melylyel ezen történelmi emlék iránt Magyarország viseltetik, Császári Felsőes Uram megízott, hogy nevében ezt a kardot a pesti Nemzeti Muzeumnak felajánljam.

Ezen adományozás által Ő császári Felsőes azt akarja nyilvánítani, hogy mily magas fokra becsüli azon szívéllyességet,

mely az orosz császárság és az osztrák-magyar monarchia közti viszonyokat jellemzi.

A császár parancsa folytán van szerencsém a fentebbiekről Nagyméltóságodat mint Ő császári és apostoli királyi felsége közös hadügyminiszterét, értesíteni azon kérelem kifejezésének kapcsában, sziveskedjék ezen jegyzéknek tartalmát a magyar királyi kormány tudomására hozni. Fogadja stb.

A császári és királyi közös külügyminiszter erre következő választ intézett a Bécsben székelő orosz nagykövethoz:

„Nagyméltóságod volt oly kegyes augusztus hó 7-én (juliust hó 26-án) kelt jegyzéke által tudomásomra hozni Ő Felsőes Miklós császár azon nagylelkű elhatározását, hogy a budapesti Nemzeti Muzeumnak adományozza Rákóczy György kardját, azon szívéllyesség jeléül, mely az orosz czárnak és az osztrák-magyar monarchia közti viszonyokat jellemzi.

Ő Felsőes a Császár és Király igen élénken lett érintve a gyengéd figyelem által, mely a nagykövet ur Felsőes Urának ezen magas udvariassági tényét sugalmazta és legkegyelmesebben megbízott, hogy Ő neki legőszintébb köszönetét nyilvánítsam Nagyméltóságod közvetítése útján.

Igen szerencsésnek érzem magam, hogy ezen felsőes megbízásnak a jelen sorok által eleget tehetek és nem fogom elmulasztani a magyar királyi kormánynak rögtön tudomására hozni azon leiratot, a melyet hozzám méltóztatott intézni, a mely leirat — már előre is biztosíthatom Nagyméltóságodat — élénk megelégedéssel és hálattal érzelmekkel fog fogadtatni a magyar nemzet által.

Fogadja stb.

Csapás.

— Kauzió nélkül. —

Az élet, ime, mit csinál. Mennyi szomorúságot. Milyen siralmas. Elferditi a hü szívet, felbomlasztja összeforrott lelkek frigyét, mikor legszebb virágot hajt a remény fája... Ez is kidől a feldult családi hajlék fölött.

És egyszerre sir három asszony is: a két anya, a hűség kedves, aki hitves számba ment és egy szőke fiu, aki már 8 éves és megérte, hogy — apa elment és nem akar visszajönni.

Az anya pedig — egy tisztelteméltó nagy-asszony alak, a nyugdíjba ment katonatiszt ur édes anyja, — föltimegett fájdalmas szívvel az anyakönyvvezetői hivatalba és ott a főnökök bemutatja magát.

Nagy fájdalomról mondott itt azután történetet s könyörgött az anyakönyvvezetőhöz:

— Uram, ha idejün a fiam, azzal a kis-asszonnyal, ha jó Istent ismer az égben, ne eskesse össze őket.

Őszinte, megható könyvekben ázott a matróna két szeme és vigasztalhatatlan volt, mikor az anyakönyvvezető mondta:

— Sajnálom, asszonyom, de ha a jegyespár okmányai rendben lesznek, az esketést megtagadni nem lehet.

Ekkor felzokogott az öreg urnó, egyetlen fiáról szólván:

— Inkább lássam meghalva, minthogy ezt a csufszágot megtegye.

És sirva mondogatta magában, mikor ment kifelé:

— Oh, szegény Frida, óh ez a szegény Frida.

A szegény Fridát ismerjék meg már most önök, a kik ezt a történetet olvassák.

Frida egy hü, egy jó kis asszonyka s az a büne ebben a történetben, hogy ugy szeret, a hogy az Azrak lányai tudták imádni a férfit, a kik feláldozták magukat szerelemért az üdvösség legragyogóbb óráiban.

s iparkodik mindenkép szeretetreméltónak mutatni magát.

Mikor a vacsorától fölkeltek, a képviselőjelölt szerfölött galant módon kezét csókolta a háziasszonynak és a Sinkó Pista éles szemének úgy rémlett, mintha egy alig észrevehető gyöngéd kézzorítást kapott volna viszonzásul.

— No lám, lám, gondolta magában Sinkó Pista s elégtelen mosolygott.

Háry Manó másnap reggel el akart ugyan utazni, de megváltoztatta szándékát s ott maradt még egy napig a vendégszerető háznál.

Egy nap, igaz, hogy nem sok, de egy fővárosi gavallérnak, a ki vén férjnek a fiatal feleségét akarja meghódítani s egy hiu asszonynak, ki könnyen kész magát meghódítani, mégis elég. Háry Manó megnyugtatta távozhatott volna, ha következő reggel, mikor már a bucsuzásra került a sor, a fiatal asszony legesábitóbb mosolyával azt nem sugja fülébe:

— Maradjon még.

A gavallér habozott. De az asszonyka úgy tudta intézni a dolgot, hogy az ura is elkezdte kérni a vendéget:

— Igazán, maradj még nálunk.

A képviselőjelölt engedett a szives marasztásnak. De mikor negyednap is ott maradt, szöveget ütött Ojtozy Benzének a fejébe.

— Mi az istennyilát akar ez az ember, hogy nem megy el? — panasolta Sinkó Pistának.

— De ha bátyám olyan szívesen marasztalja, vetette ellen Pista.

— Marasztalom, marasztalom, hát a magyar ember úgy szokta; de a vendégnek is legyen esze.

— Csak nem gyanakszik Bencez bátyám?

— Már miért gyanakodnám?

— Helyes — ámogatta az öreget Sinkó Pista. — Azért, hogy az embernek fiatal felesége van, nem kell mindjárt a legrosszabbat gyanítani.

Ojtozy Bencez törülgette a homlokát:

— Persze, persze. De mit emlegeted annyit a fiatal feleségemet?

— Én? Nem emlegetem én, csak Bencez bátyámat akarom csillapítani.

— Nem kell engem csillapítani — tüzeskedett az öreg.

S mennél jobban igyekezett csöndesíteni Sinkó Pista, annál dühösebb lett.

— Meglesem a semmirevalókat — tette föl magában.

Mikor este Sinkó Pista átsétált vacsorára Ojtozyékhoz, mert nagy vacsora volt minden este a képviselőjelölt tisztelére, Bencez urat nagy fölindulásban találta. Ép akkor magyarázta a vendégeknek, hogy Háry Manónak hirtelen el kellett utazni, sürgőnyt kapott s még az esti vonattal vissza kellett térnie a fővárosba.

— Rajta kapta őket — sugta Bencez ur Sinkó Pistának, a kit félre vont.

— Igazán?

— Igazán. Azt hiszem, hogy csókolóztak. De eltagadták s nem lehetett reájok bizonyítani semmit.

— Hát aztán?

— Aztán nagy bajba jutottam; azt akarták, hogy boesánatot kérjek.

— S Bencez bátyám megtette?

— Hát mit csináljon az ember? A házi béke kedvéért, öcsém. Mert hát tudod, az mégis rettenetes, hogy az ember haragban legyen a feleségével. Hanem mikor kijöttünk a feleségem szobájából, megmondtam a véleményemet Háry Manó uramnak.

— S arra ő mit mondott?

— Pattogott volna, de aztán meghunyászkodott s csak annyit mondott, hogy reméli, ez a félreértés nem zavarja meg köztünk a barátságot és az elv azért csak elv marad s annak a szentségét tiszteltemben kell tartani.

— Hát te mit mondtál?

— Én? Én semmit sem mondtam; hanem most azt mondom neked, hogy az elvre annyit sem adok, mint egy fületlen gombra, ha nekem Háry Manót kell megválasztani. Süssék meg az elvüket.

Másnap korán reggel lovas legényt küldött Sinkó Pista Baresy Elekhez egy levéllel:

— Jöjj azonnal. Tegnap este Ojtozy Benzénél egyhangulag téged kiáltottunk ki képviselőjelöltünknek. Bizonyos a megválasztásod.

Az előkelő uri lányt, akinek ilyen szive volt, megszerette a fiatal daliás tiszt és a lány imádta az ő fényes szemü tisztjét.

Szereltem, szerelem, Istenem . . . De kauczió nem volt. A tiszt szerelmem csak kauczióval teljes. Kauczió nélkül nincs boldogság. Nagy baj volt.

— Nem lehetsz az enyém! — így kesergett a tiszt.

— Ej, dehogyan nem! — lángolt fel a szerelmes leány.

— Hogyan?

— Kedvesed leszek addig, míg polgári állásba juthatsz és aztán megesküszünk.

Makacs ellentállás után az előkelő családok belenyugodtak a megmásíthatatlan frigybe, melyet ezelőtt 9 évvel nem ugyan a templomban, hanem az égben kötöttek.

S oh ég, még se sikerült.

„Oly hü, oly áldottan hü teremtés és ezért elhagyja egy kaczer leányért s elhagyja a — fiát azért a kaczer leányért . . .”

Ezek az anya, a tiszt ur saját édes anyjának a panaszos szavai s ebben benne van a családi dráma történetének rövid foglalatai. Szegényes, de boldog 9 esztendő telt el felettük, együtt éltek a hü szeretők, a férfi édes anyja várva a megváltásnak azt a szép napját, a mikor az ő tisztjük valamely jobb polgári álláshoz jut és akkor nevet kap a 8 éves fia is.

Ugy mondják, legendába illő hűséggel és szeretettel éltek ezek az emberek együtt. Mialatt a tiszt, hogy hűséges kedvesét törvénytelen is magáévá tegye, állandó küzdelmet folytatott hol itt, hol ott valamely polgári állásért . . .

A küzdelemnek ezen utjába vezette elébe a sors a — másikat. Egy másik leányt, a ki arra esküszik, hogy ő amannál is jobban imádja és a kinek a tiszt ur, megfellegetve a hü, a jó Frida önfeláldozásáról, a férfi kötelességről, — esküszik, hogy eddig nem is szeretett . . .

Csak most szeret igazán.

Othagyta a katonaságot bizonytalanra. Ezt amazért nem tette: elment egy kis hivatalba tanulni, hogy aztán jobb hivatalba juthasson.

Ezt amazért nem tette.

Igy szegényen a havi 25 frt nyugdíjjal akar megesküdni a másikkal . . .

Ennyit amazért nem tudott áldozni.

S otthon az elhagyott szegény kedvesnek, a ki 9 esztendeig várt hűséggel — a férfi anyja simogatja a a homlokát és vigasztalja:

— Látod, édes fiam, ez egy elemi csapás . . . Erről nem tehet senki . . . Talán az az eltévelyedett ember se . . . Várjunk kedvesem, az Isten olyan . . . Hátha hazavezeti . . .

Rló.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A király születésnapja.

Budapest, augusztus 18. A király születésnapját úgy a fővárosban, mint a vidéken ünnepélyesen megüzték. A fővárosban tartott istentiszteleten Vaszary herezegprimás pontifikált. Jelen voltak a fővárosban időző összes miniszterek élükön, Bánffyval. Bécsben, Berlinben szintén megünnepelték e napot.

Szell Farkas kitüntetése.

Budapest, augusztus 18. A király Szell Farkas, debreczeni kir. táblai tanácselnök-

nek és törvényes utódainak régi nemes sége megerősítése mellett a *bessenyei* elő nevet adományozta.

Felrobbant kazánház.

Budapest, augusztus 18. Pétervárról jelentik: az obusonszki vasöntőde kazánja felrobbant. — A kazánház elpusztult, a melléképületek iszonyuan megrongálódtak. 10 halott és 11 sebesült az áldozat.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A király születésnapja.

Azzal a kegyelettel és hűséggel ünnepelte ma Debreczen város közönsége augusztus 18-kát, apostoli királyunk legmagasabb születése napját, a melynek gyökerei egy ezredév óta nyulnak mélyen be a magyar ember szívébe s a mely Sz. István koronájának mostani fölkezt viselője iránt egészen a rajongó szeretetig fokozódott. Ünnepi díszet öltött városunk. Zászlók lengenek a házakon. Harangok éreznelve hívta áhítatos hálaadó imára városunk népét. És a templomok megteltek imádkozók ezreivel, a kik a hálás, a szerető szív tulajradó érzelmeivel zengtek dicsőséget és hálát a magyarok Istenének, a ki az első ezredév hajnalát megengedte békében és örömben, a haladás útján és a szabadság élvezetében élni a magyaroknak. És a ki a legnagyobb királyainkhoz hasonló böles, igazságos és dicső királyt adott nekünk. Ő érte szállott ma egekbe minden ének és minden ajk imája. Oh hallgasd meg királyok királya, népek atyja, hatalmas istenünk, midőn áldásodat esdve könyörögjük le zsámolyodról királyunkra, hazánkra!

Az ünnepélyről tudósításaink itt következnek:

Az ev. ref. nagytemplomban.

Reggel 8 órákor megzendültek a ref. templomok harangjai és a városházáról megindultak az ott egybegyült polgári hatóságok, hivatalok, ünneplő ruhában, sokan díszmagyarban a nagytemplom felé. Városi és megyei hajdukból alakult díszőrség nyitotta meg a menetet. Ott láttuk *Dégenfeld* József gróf főispánt, *Simonffy* Imre kir. tanácsos polgármestert, *Rácz* Gyula kir. tan. alispánt, *Szell* Farkas kir. táblai tanácselnököt, *Pongrácz* Jenő kir. főügyési helyettesét, *Balogh* Imre kir. táblai bíró h. törvényszéki elnököt, *Sziehgmeth* Károly vasuti h. üzletvezetőt, *Szunyogh* Sándor kir. tanácsnokot, pénzügyigazgatót; a városi és megyei tisztikart, kir. tábla, törvényszék, járásbíró, ügyészség, üzletvezetőség, pénzügyigazgató és a többi közhivatalok tagjait csaknem teljes számmal.

A nagytemplom egészen megtelt. A gyülekezet éneke után a kereskedő ifjak dalköre adta elő a Szózatot. Majd *Mitrovics* Gyula lelkész mondott magas szárnyalású, az ezredév alkalmát is dicsőítő népimádságot a hazáért és királyért. A lélekemelő istentiszteletet a gyülekezet és a daloskör éneke rekesztette be.

A római katolikus templomban.

Az ünneplő közönség a nagytemplomból a szent-Anna utczei római katolikus templomba vonult. A hivatalos küldöttség számára fentartott helyeken kívül a templom minden zuga szorongásig megtelt s röviddel a gyülekezés után megérkezett *Dr. Wolaffka* Nándor püspök is a táborig miséről s megkezdte fényes segédlettel a nagy zenés misét, melyen a katonazenekar játszott különböző templomi darabokat. A mise végeztével a közönség kivonult a templomból.

Az izr. templomokban.

A helybeli izr. hitközség reggeli 7 órákor a Sz.-Anna-utczei templomban fényes hálaadó istentiszteletet tartott. A Felső születésnapja alkalmából. A nagy számban megjelent ünneplő közönséghez Krausz Vilmos főrabbi remek alkalmi beszédet intézett, egybefűzve ő Felső érdemeit az ezredéves kiállítás alkotásaival. Miután még Krausz főrabbi a nyitott frigyláda előtt remek héber imát mondott. Felső és az egész királyi család jóléteért, a szép ünnepély véget ért.

Ugyancsak ma reggel 7 órákor a debreczeni autonóm orthodox izraelita hitközség pásti-közi templomában ünnepélyes hálaadó istentisztelet tartott. A templom már 6 órákor megtelt. Az előljárárság teljes számban megjelenvén, az istentisztelet a zsoltárok eléneklésével vette kezdetét. Ezután *Rosenberg* Farkas rabbinus megható könyörgést mondott a király, édes magyar hazánk, nemes városunk és hatóságunk üdvéért és boldogságáért. Ezt követte a záríma, mire az istentisztelet véget ért.

A katonaságnál.

(Táborig mise és diszelvevonulás.)

A király-születésnap ünnepségét legfényesebben természetesen a katonaság manifesztálta.

Mint évenként rendszeren, a király születésnapját megelőző estén, úgy tegnap is 8 óra után disztakarodó volt. A 39. gyalogezred zenekara színes lampionokkal járta be a város főbb utczeit, indulva a Pavillon-laktanyából, végig a Szent-Anna-, Piacz- és Péterfia utczeiken, aztán vissza a laktanyába. A folyton játszó zenekart a pompás, hűs estében egész útján nagy néptömeg kísérte.

Ma reggel 8 órára a jelenleg Debreczenben lévő összes katonaság, tisztikarok, csapatok, *Jekelfalussy* Lajos tábornok, dandárparancsnokkal élükön, a Pavillon-laktanya előtti széles térségen gyülekeztek össze.

A tábornok a tisztikarral a gyakorló-térnek a dohánybevaltó háta megatti részére vonult, ahol 3 nagy sátor volt felállítva. A középső sátorban volt az oltár a táborig miséhez, míg a másik két sátor a hölgyek számára tartatott fenn.

A tisztikar a sátorok előtt foglalt helyet. *Jekelfalussy* tábornok mögött állottak *Bíró* honvédtusár ezredes, *Wurm* Emil 39. gyalogezredbeli alezredes, *Fadlallah El Hadad* Mihály cs. és kir. mentelepi huszár alezredes, *Nyíry* alezredes, a 3. m. kir. honvédezed parancsnoka, aztán az itt állomásozó minden fegyvernembeli törzs- és főtisztek teljes számban. A városi törvényhatóságot *Király* Gyula és *Vecsey* Imre tanácsnokok, a hajdumegyeit *Veszprémy* Zoltán főjegyző képviselték, mindannyian díszmagyarban. Ott voltak még *Dobiecki* Sándor magy. áll. vasuti üzletvezető, *Pénzes* Sándor megyei árvaszéki elnök stb. A két sátorban díszes hölgyközönség. A sátrakat nagy néptömeg vette körül, várva az ünnepély kezdetét.

A katonaság zöme, a csapatok, fegyvernemenként szép rendben egymás mellé sorakozva mintegy 4000-en, egy óriási

négyszögben, colonneokban, szemben a sátorral, zászlók alatt várakoztak. Minden katona csákója, vagy sapkája mellé tölgyfalevél volt tűzve. A csapatok előtt, mint összvezénylő, *Suvich* Jenő ezredes lovagolt, mellette balról segédtszjtje.

Fél kilencz órakor dr. *Wolaffka* Nándor v. püspök plébános teljes ornátusban, fején a kanonoki lilaszín kappával fellépett a számára készített emelvényre s tartott megragadó imát a királyért, majd buzdította a katonákat, mint a haza és trón védőit a király iránti hűségre, szeretetre, odaadásra.

A püspök beszéde után *Kovdes* Márk r. kath. segédlelkész a sátorban felállított oltár mellett tartotta meg a misét. A sátorban a tábornok, a törzstisztek és a törvényhatóságok képviselői is bent voltak.

Mise alatt *Suvich* ezredes a csapatoknak többször disztüzet vezényelt. Mindannyiszor 7 dörrenés hallatszott egymásután, amennyiben a 39. és 3. gyalogezredek 3-3 zászlóalja és a 101. ezred egy zászlóalja adtak sortüzet.

A mise végeztével, miután a gyakorlótér szűk lett volna a roppant katonaság diszelvonulására, az összes csapatok, élükön a katona-zenekarral megindultak a Szent-Anna-utcán a piac felé s a *Josineczy* báróné háza előtt felállott és a tisztikartól és notabilitásoktól körülvevett tábornok előtt diszmenetben elvonultak.

A zenekar után, mely aztán a tábornokkal szemben az utca tuloldalán foglalt helyet, következő rendben érkeztek a csapatok: 8 esendőr egymás mellett, egy hadnagygyal, egy es. és kir. huszárszakasz gyalog, egy méntelepi-huszárszakasz gyalog, a 101. gyalogezred zászlóalja, majd a 39. gyalogezred *Wurm* alezredes vezetése alatt, azután 3. honvédgyalogezred *Nyiry* alezredes ezredparancsnokkal, majd lóháton a honvéd-huszárezred, aztán a 15-ös huszárok, akik be is fejezték az impozáns menetet.

A diszelvonulás után a csapatok visszatértek a laktanyákba, ahol a legénység ebédre kitünő menüszt és bort kapott az ünnepség alkalmából.

A bankett.

Dr. *Wolaffka* Nándor v. püspök-plébános délelben 150 terítékű fényes ebédet adott a Bika disztermében. Városunk intelligentiájának a cremje gyűlt össze a király születésnapjára ebédre, a melyen az előzékenységgel kifogyhatatlan házigazda köszöntötte fel Ő Felségét a királyt, a mit az illustris társaság állva hallgatott végig. — Az ebédnél a Magyarai fiuk játszottak.

— **Üdvözlét József főhercegnek.** Azon örvendetes családi eseménynek alkalmából, amelynek az alsóthi főhercegi kastély néhány héttel ezelőtt volt színhelye, Debreczen város közgyűlése üdvözlő felirat küldését határozta el a fenséges örömszülékhez. A felirat, amelyet *Vecsey* Imre tanácsnok fogalmazott, így hangzik:

Császári és királyi Fenség! Örömhír kelt szárnyra s átrepülve hazánk rónáin és bérczein, az igaz öröm felemelő érzetével töltötte be minden magyar ember szívét, lelkét. Ez örömhír Császári és Királyi Fenséged szeretett leányának *Mária Dorothea* esász. és kir. Főhercegnőnek *Fülöp* Lajos orleansi hercege *Ő Felségével* történt eljegyzésének hire volt.

A gyász sötét borujából imé előtör az öröm, a vigasz, enyhülést adó meleg sugára. A feledhetetlen emlékű fiu elvesztése által, a szülői sziveken ütött vérző sebekre, gyógyító balzsamot ad az isteni Gondviselés mindenható hatalma a szeretett leány örömeiben, boldogságában.

Fenséged és fenséges családjának örömeiben, bánatában szívből osztozott s vett részt mindenkoron Magyarország

népe s e közt Debreczen sz. kir. város közönsége is. Fenséged bánata, gyásza — a mi bánatunk, a mi gyászunk volt: Fenséged öröme, boldogsága, a mi örömünk, a mi boldogságunk.

Fenséged családjában történt emez örvendetes esemény alkalmából, az igaz szeretet melegéből fakadt örömméretének, a magyar szív őszintességével, lelkesedésével adott kifejezést Debreczen sz. kir. város közönsége mai alulirott napon tartott törvényhatósági közgyűlésében. Fenséged iránt érzett meg nem szűnő tiszteletünk, ragaszkodó szeretetünk, dobogtatta meg újból hevesebben szívünket s lelkes éljenzéseink között hálával gondoltunk az egek ura jószágára, mely az oly nemes szívvvel megáldott Főhercegnő előtt annyi szép reménnyel biztató boldogságteljes jövendő utját nyitotta meg.

Fogadjja Fenséged Debreczen sz. kir. város közönségének szerencsekívánatait kegyesen.

Az öröm és boldogság, melyek a megpróbáltatások nehéz napjaiban tovatünni látszottak, leljenek most már állandó ott-hont Fenséged családjánál, házánál s a fejedelmi ara tiszta, zavartalan boldogságában találja fel Fenséged melegen érző atyai keble a legszentebb, a legnemesebb emberi érzelmeket — a szülői szív boldogságát. Kelt stb.

— **1856. aug. 18. — 1896. aug. 18.** Két határkő ez a két időszám egy olyan pénzüntézet életében, a melynek jótékony működését Debreczen és messze nagy vidékének közgazdasága már negyven esztendő óta élvezzi. Ma negyven éve annak, hogy az osztrák-magyar bank (akkor még nem egészen ez volt a neve) fiókot állított Debreczenben egész észak-keleti Magyarországra kiterjedő hatáskörrel. A bank fiók-személyzete teljes esendben, családias jelleggel ünnepelte meg tegnap este az évfordulót. Rajtok kívül még csak *Fischer* Ferdinánd, az intézet volt első főnöke, jelent meg a barátságos lakomán.

— **Rendkívüli egyházkerületi közgyűlés.** A *Vállyi* János halálával megüresedett tiszántúli ev. református egyházkerület főgondnoki állását rövid idő múlva betöltik. *Kiss* Áron püspök az illetékes egyénnel folytatott tárgyalás alkalmával abban állapotok meg, hogy szeptember hód 8-ára rendkívüli egyházkerületi közgyűlést hívnak egybe, amelyen elrendelik a főgondnoki állásra a szavazást s kitűzik az őszi rendes közgyűlés idejét. A szavazatok felbontására is határnapot tűznek ki. A megválasztandó új főgondnokot már az őszi közgyűlésen beigtatják.

— **Fővárosi lapok a debreczeni daleygyletről.** Koszorus daleygyletünk ismét fényesen megállotta helyét az országos dalversenyen, ahol a legjelesebb magyar dalárdákkal küzdött meg a babérért. A legnagyobb dicsőséget aratta most, mert első helyen ítélte oda neki a kitüntető oklevelet. A debreczeniek ugyan minduntalan tanúi voltak a fővárosban is annak a meleg rokonszenvnek, amelylyel Debreczent az ország minden részében elhalmozni szokták. A közönség tüntetőleg éljenzte, tapsolta dalosainkat, a fővárosi sajtó pedig osztatlanul a legelső helyre sorozza őket a hazai daleygyletek között. Ime, a legkiválóbb lapok a következőleg írnak a debreczeni daleygyletről:

A Fővárosi Lapok:

A versenyző egyletek közül a legnagyobb feltűnést keltette a

Debreczeni daleygylet,

a mely hanganyag, zenei érzék és biztosság, valamint kifejező erő tekintetében első helyen áll.

A Budapesti Hírlap:

A délelőtti verseny legzajosabb sikere a debreczeni daleygyletét volt, mely kitünő

figyelmezettségével és egyöntetűségével ismét legjobb énekkaraink egyikének bizonyult.

A Pesti Hírlap:

Tizennegyedik a debreczeni daleygylet volt. Harminczkét jeles énekes, *karnagy* *Hitesy* Lajos, versenydal *Huber* „Honfida.” Erőtéljes, temperamentumos énekelődás, csupa erő és elevenség. Ezt is zajos tapsokkal fogadta a hallgatóság.

Az Egyetértés:

Kiemeljük az énekkarok közül a *Hitesy* Lajos vezetése alatt álló debreczeni daleygylet és a *Köppl* *Ferencz* vezetése alatt álló győri ének- és zene-egyletet, mint a melyek ugy hanganyag, mint szabatoság, felfogás tekintetében a legszebb eredményt mutatták fel.

A Nemzet:

A délelőtti hangversenyen kiváló tetszésben részesültek a kecskeméti és a debreczeniek, különösen az utóbbinak régen megállapított jó hírre szilárdult ez alkalommal nagy mértékben.

A Magyar Ujság:

Az egyes dalárdák, a mint zászlókkal az emelvényre vonultak, valóban elragadó szép festői látványt nyújtottak. A közönség nem is fukarkodott a tetszésnyilvánítással s minden dal után hatalmas tapsvihar hangzott fel. Különös tetszésben részesültek az egri, debreczeni, szatmárnémet és győri dalárdák.

A Pesti Napló:

A közönség hálásan és sok tapssal fogadta az egytől-egyig precizen és szép harmóniával előadott énekszámokat. Különösen a *Debreczeni daleygylet*, a temesvári gyárvárosi zene- és daleygylet, a Szatmárnémeti daleygylet és a Győri ének- és zene-egylet arattak viharos tetszést.

A hat év óta fennálló *Munkás daleygylet* is derekasan kitett magáért. Először vett részt országos dalversenyen és elismerő oklevélre érdemesítették a kizárólag iparosokból álló szorgalmas daleygyletet. Ebben a szép sikerben hathatós érdeme van *Jany* *József* karmesternek. A munkás daleygylet is nagy ovációknak volt tárgya Budapesten.

— **Uj napilap Debreczenben.** „*Thalia*” czimen a jövő hó 26-án, a szini évad kezdetével, új napilap indul meg Debreczenben. A „*Thalia*” aesthetikai, zenei és debreczeni színházi lap lesz; kimerítően fog foglalkozni a lap a debreczeni szintársulat kebelében előforduló eseményekkel, s azonkívül, hogy bő rovatban a legfrissebb színházi híreket hozza, programjába felvette a debreczeni színház multjának és jelenének ismertetése mellett, annak jövőjével, fejlesztésével és emelésével való foglalkozást. Ez a lapnak egyik első és főcélja. A debreczeni színészet ide s tova évszázados lesz s annak emlékünnapét a jövő szini szezonban nagyszabásúvá óhajta tenni *Komjathy* szinigazgató. Azt hisszük, az évszázados debreczeni színészet megérdemli azt, hogy egy lap teljesen vele foglalkozzék, annak érdekeit képviselje, hogy a hazafiság fejlesztésére s az édes hazai nyelv terjesztésére oly nagy hatással levő színészet dicsőítése mellett, a debreczeni színészetre is jusson az elismerésnek friss babérja. A „*Thalia*” szerkesztői és laptulajdonosai *Mile* Pál hírlapíró kollégánk és *Benedek* Gyula, *Komjathy* társulatának kiváló bonvivante színésze és rendezője lesznek. A „*Thalia*”-nak következő rovatok lesznek: I. Első cikk. II. Tárca. III. Színházi hírek. IV. Színházi történetek. V. Zene. VI. Színész-adomák. VII. Ripacs. VIII. Szerkesztői üzenetek s azonkívül még alkalmas más rovatok is. A szerkesztők gondoskodnak arról, hogy minden rovatban szakavatott tollak működjenek közre, nagy segít-

ségükre loend nekik az a fényes gárda, melyet sikerült már nekik a lap köré toborzani. Ezek neveit is közölni fogjuk később, kik főmunkatársai lesznek a „Thalia“-nak. — Tárcaazikkéit a szerkesztőkön, s az ügyes tollu főmunkatársakon kívül, a szintársulat bájos művésznői, művészei, a helybeli sajtó gyakorlott tollu munkásai fogják írni; azonkívül ígéretet nyertek a szerkesztők arra nézve is, hogy a debreczeni hölgyvilág előkelő tagjai, kiket estéről-estére a páholyokban láthatni, — gyakran fogják felkeresni a „Thalía“-t érdekes közleményekkel, melyekben el fogják csevegni véleményüket a szintársulat egyik-másik tagjáról, úgy hogy valószínűleg maga a közönség is segédkezet fog nyújtani a lap szerkesztőinek. — A „Thalia“ szerkesztői elhatározták azt is, hogy a szintársulat önálló tagjait, kezdve az igazgató páron ismertetni fogják a lapban külön czikkben. Komjáthy szintársulatának olyan tagjai vannak, kik a színészetnél fényes multra tekinthetnek vissza s nem lesz érdektelen azok megismerése. Közölni fognak aztán a szerkesztők a társulat kedves művésznőinek és művészeinek tollából érdekes epizódok leírását, mely pályájukon velük történt meg. Mindent elfognak tehát követni a szerkesztők, hogy beltartalmilag értékes, szórakoztató, ügyesen összeállított, tartalmas és humoros cikkekkal bőven ellátott lap legyen a „Thalia“, melynek „Szinházi hírek“ című rovatában, minden a szintársulatra vonatkozó dolgot megtalál az olvasó. A „Thalia“ kivétel nélkül mindennap megjelenik és pedig reggel 8 órakor már kézhez kapja az olvasóközönség. Naponként 4 oldal terjedelmű lesz a lap, hétfő kivételével, a mikor csak két oldalon fog megjelenni. — Az első oldalon fogja találni a közönség mindig az az napi előadás szinlapját. A ki tehát a „Thalia“-ra előfizet, annak nem lesz szükséges sem szinlap bérletet, sem pedig napról-napra külön 10 krért szinlapot venni s a mellett, hogy a „Thalia“ első lapján lesz a teljes szinlap, még négy oldal szórakoztató olvasmányt is kap a közönség. — Ez, azt hisszük, oly körülmény, mely eredetiségénél fogva igen számos olvasót fog a „Thalia“ köré vonzani. A lapot a Csokonai nyomda részvénytársaság adja ki, s így annak izléses és tetszetős külső formája is biztosítva van. — **Előfizetési ára:** Az egész szini évadra, szeptember 26-tól április 30-ig 5 frt, az évad felére január 15-ig 2 frt 50 kr, egy hónapra 80 kr, egyes szám ára 10 kr. — Előfizetheti már most a „Csokonai nyomda r.-társaság“ hivatalos helyiségében, ahol a lap számára hirdetések is vesznek fel. Szeptember elsején mutatványszám jelenik meg a lapból, mely ötezer példányban fog szétküldetni.

— **Nem engedélyezett vágóhely.** A debreczeni aut. orthodox hitközség a pásti-közi telkére ritualis aprómarha-vágóhelyet akar építtetni. Az iparhatóság azonban a vágóhely építését közegészségi szempontból nem engedélyezte.

— **Mennyi víz esett le egy nap alatt?** Az augusztus elején városunk felett is elszárgult vihar és felhőszakadás, mely oly sok pusztítást okozott mindenfelé, úgy látszik, vendégzerepelni járt egész Európában. A táviró a világ minden részéből valóságos gyászhiressé hoz. Augusztus 7-én valóságos anárkia tört ki a természet erői közt és voltak helyek, ahol a csapadék átlag 63 milliméter volt, sőt Lugano 98 milliméterrel büszkélkedhetik. — Feltéve most már, hogy Európának 9,884.706 négyzetkilométeres területéből csak 3,400.000 kilométernyi területen átlag 16 milliméteres csapadék volt, a leesett vízmennyiség így is 3,400.000 meg 1,100.000 annyi mint 3,400.000.000.000 meg 1.6 köbcentiméterrel,

annyi mint 54,400.000.000.000.000 köbcentiméterrel, vagyis 544 billió liter vízre tehető 24 óra alatt. Hektoliterekben kifejezve ez 544 billió hektoliter. Ausztria-Magyarország összes serfőzdéi (1942) az elmúlt évben 13 millió hektoliter sört gyártottak. Ez összes serfőzőknek 418,461 évig kellene dolgozniok, hogy oly sörmennyiséget gyártsanak, a mely az egy nap alatt leesett vízmennyiséggel felér. E sörmennyiség felvételére 80 kilométer magas, 80 kilométer széles és 80 kilométer hosszú edény kellene és ha az edényből másodpercenként 100 hektoliter folynék ki, 5,740 év kellene, a míg az egész tartalom kifolyik.

— **H.-böszörményi hírek.** (Templom-építés.) A második év. ref. templom építését még az idén megkezdik Löschinger Béla budapesti építész tervei szerint. A szép gót stílus templom költségei 80000 frtra rúgnak. — (Lelkészválasztás meghívás által.) A ref. egyház hívei néhai Szeremley József lelkész állomását meghívás által óhajtják betölteni. A közbizalom Szolnoki Gerzson ottani segédlelkészben központosul. — (Roskadozó új templom.) A g.-kath. híveknek sok bajuk van tavaly épült templomukkal. Ismételt javítás után is több repedés van a templom, úgy, hogy debreczeni szakértők a templom végleges átvételét a jövő év közepére javasolják halasztatni. — (A sorozás eredménye.) Böszörményből az idén 107 legényt soroztak be katonának. Ebből 21 fölös számu. — (Bigamia.) Nyiri Sándor böszörményi illetőségű ácsmester már évekkkel ezelőtt elhagyta hitese feleségét és elköltözött a városra. Jász-Ápátiban aztán más feleséget vett, anélkül, hogy az első elvált volna. A kék szakállu Nyiri bűnösségét első neje jelentette a bíróságnál.

— **Az időjárás módja.** Az időjárásnak igen egyszerű és mindenki által könnyen alkalmazható módját fedezte föl egy bizonyos Agostini Paduában, akinek a módszeréről Ombroui tanár legutóbb tette meg nagy feltűnést keltő jelentését az olasz akadémiának. Agostini módszere nem egészen megbízható, de legalább is annyit ér, mint a meteorologiai intézetek jóslatai. Agostini azt a szabályt állítja föl, hogy egy meghatározott nap időjárásának meg van az a tendenciája, hogy a rákövetkező hetedik napon is olyan lesz az idő, tavasszal ez az ismétlődés a hatodik, ősszel a nyolcadik napon áll be. — Az időjárásnak ez az irányzata három, négy, néha öt hétig is tartja magát, aztán újra kell kezdeni a számítás. Aki tehát az időjárást megfigyeli és esetleg följegyzéseket tesz, nagyon könnyen megállapíthatja a következő időjárást. Csak egy bibéje van a dolognak, hogy a számítás-többször újra kell kezdeni, mert egy időtjárás szabályos ismétlődése mindig csak periodikus, aztán zavarok állanak be és előről kell kezdeni az egész prognózist.

x **Egy szepességi** (Szepes-Szombati) uri család kis fiát jó családhoz leánygyermekért cserébe adná. — Tudakozódhatni Harsányi Béla törvényszéki bírónál.

A selyemtenyésztésről.*)

Az orsz. selyemtenyésztési felügyelőség szervezésekor azt az ígéretet tette, hogy Magyarországon a selyemtenyésztést saját erejéből, vagyis az üzlet jövedelméből, melyet folytat, újra meghonosítja. Nem kérvén egyebet, csak azt, hogy az állam az üzlethez szükséges forgatókét kamat nélkül előlegezze.

*) A földművelésügyi m. kir. miniszterium országos selyemtenyésztési felügyelősége által kiadott ismertető füzetből.

Hogy ez mennyire sikerült, a következőkben lesz szerencsénk előadni:

Az orsz. selyemtenyésztési felügyelőség kiadásai négy főcsoportra osztva különböztethetők meg; ugyanis:

Első sorban azokról a kiadásokról kell szólnunk, melyek a szederfatenyésztés emelésére és az ország szederfaállományának növelésére fordítottak. Az intézet, dacára annak, hogy készpénzért vásárolta, községeknek ingyen kiosztott 22 ezer liter szederfamagot, 4440 liter gyümölesmagot, 2½ millió 2-3 éves még tovább iskolázandó szederfacsemét, végül saját költségén saját faiskoláiban nevelt 300,000 kiültetésre alkalmas szederfát.

Továbbá magára vállalta 11 vármegegyében, melyekben kérelmére a járási faiskola-felügyelői intézményt életbe léptették, mintegy 3000 község faiskolájának ellenőrzését, mely faiskolákból, mióta ez ellenőrzés alatt állanak, több mint 600,000 gyümöles- és mintegy másfél millió szederfát ültettek ki végleges helyre.

Mindez tetemes kiadásokat okozott, habár ez intézkedések inkább a jövő nemzedék érdekében fogantatottak és nincsenek szoros kapcsolatban a tulajdonképeni feladattal, t. i. a selyemtenyésztésnek az adott körülmények közt való meghonosításával.

De voltak ezeken kívül még egyéb kiadások is, melyek szintén a szorosabb értelemben vett feladattal közvetlen kapcsolatban nem voltak ugyan, hanem azért az ügy érdekében állottak. Ezek közé tartoztak első sorban azok a kiadások, melyeket a majdnem évenként, részben belföldön, részben külföldön rendezett kiállításokra kellett fordítanunk, melyekre külön hitelt soha se kértünk s az állam ilyet nem is adott. E kiállítások sorába tartozik az 1896-iki ezredéves kiállítás is, melynek tetemes költségeit az intézet isaját jövedelméből fedezi.

Az eddig felsorolt kiadások fedezésére szolgált részben a tulajdonképeni állami segély, mely a lefolyt 16 évben átlag évenként 12,886 frt 66 krt tett ki. A szó szoros értelmében vett feladat teljesítése körül felmerült költségekre tehát, vagyis a selyemtenyésztés és selyemipar meghonosítására az adott viszonyok között, ez összegből semmi sem volt fordítható.

A második csoportba sorolhatók a szükséges beruházásokra fordított kiadások.

Az intézet ingatlan leltárának értéke 1895. év végén 758,548 frt 59 kr. volt, ingó leltárának értéke pedig 1.192,454 frt 74½ kr.

Ingó leltárát képezték: szerelvények 254,343 frt 01½ kr., üzleti és egyéb anyagok 273,693 frt és végre selyemanyagok (gubó, font selyem stb.) 608,738 frt 69 kr értékben. Ez utóbbiak azóta értékesítve lettek.

Ez a leltár az állam korlátlan tulajdonát képezi és kétséget nem szenved, hogy ha majd a selyemtenyésztést és selyemipart az eddig elért eredmények veszélyeztetése nélkül a magánvállalkozásnak átadhatjuk: e leltári vagyon a magánvállalkozó által nagyrészt megváltandó lesz.

E leltár ingó részének beszerzésére az állam évek hosszú során át külön segélyt nem adott, hanem a budgettörvény értelmében, a kincstár tulajdonát képező leltár az állam által visszatérítés kötelezettsége mellett nyújtott előlegekből szereztetett be.

Harmadik csoportba tartoznak az üzlet folytatására szolgáló kiadások, mely üzlet abból áll, hogy az állam váltja be a selyemgubókat a tenyésztőtől és azokat tovább értékesíti.

Az eme kiadások fedezésére szükséges

összegeket az állam adta előlegképen kamat nélkül és ezek az államnak 1895. év végéig meg is térültek, 1896. év végével pedig szintén meg fognak térülni.

A negyedik rendű kiadásokat képezték a selyemtenyésztés és selyemipar megteremtésére és propagálására szükséges összegek. E kiadások a tulajdonképeni üzleti kiadásoktól teljesen külön természetűek. Miután azonban gyakorlatilag a propagálásra fordított kiadások a tulajdonképeni üzleti kiadásoktól szorosan el nem különíthetők, azok a rendes üzleti kiadásokban foglaltnak.

Már fentebb említettük, hogy mennyire szükséges a tenyésztőket nemcsak behatóan oktatni, de folyton ellenőriztetni a végből, hogy a selyemhernyó felnevelésénél a helyes rendszert kövessék, a mi nélkül a selyemtenyésztés eredményével ma már nem üzhetők.

(Vége köv.)

CSARNOK.

A mohácsi csata.

Írta: **Fraknoi Vilmos.**

(Folytatás és vége.)

A mohácsi csata napján Zápolyai János az erdélyi hadakkal Szegednél állott, itt kocsira ült, hogy mielőbb a királyhoz érjen és őt az ütközet elhalasztására késztesse; de utközben a mohácsi katasztrófáról tudomást nyervén, visszafordult és az események tétlen szemlélője maradt. Ugyanakkor Frangepán Kristóf és a hozzá esatlakozott horvát urak Zágrábban értesültek az ütközet szerencsétlen kimeneteléről és abban a reményben, hogy a háború ezzel nem ért véget, Székesfehérvárig nyomultak; de elszigetelten nem érezték magukat képesnek, hogy a törökökkel szembeszálljanak.

Ellenállás szervezésére csak Várdai Pál egri püspök, pelsőcei Bebek János és a tiszáninneni vármegyék nemessége gondoltak. Szeptember 15-én Miskolcra tartott gyűlésükben elhatározták, hogy mielőbb táborba szállnak s Zápolyai Jánost és a szomszéd városokat esatlakozásra szólították föl. De már késő volt.

Szulejmán ez alkalommal nem szándékozott Magyarországon állandó foglaltságokat tenni. Attól tartott még ekkor, hogy a keresztény hatalmak egyesült erővel fognak ellene föllépni és hogy a magyar nemzet kétségbeesetten, jól vezetve a tél folyamán súlyos csapásokat mér reá. Ezért szerte küldött csapatait, várak kivételével mellőzve, a nyílt helyek feldulására, foglyok és zsákmányok szerzésére szorítottak. Ő pedig szeptember 20-án Buda várát elhagyván, miután a királyi palota műkincseinek nagy részét hajókra rakatta, egész seregével visszaindult. Utját most a Duna balpartján tette meg. Pestet felgyújtotta, a Duna és Tisza között fekvő egész országrészt, melyen átvonult, feldúlta. Szeged is a lángok martaléka lett. Ellenben Szabadka lakói megerősített táborukban sikeresen ellenállottak. A szultán őrséget csak Ujlakon és Péterváradon hagyott hátra, ez utóbbi helyen hidat veretett és október 12-én Magyarország területéről kivonult.

A mohácsi ütközetet ezredéves múltuk leggyászosabb eseményének hirdeti a történetírás.

Súlyos vereségeket máskor is szenvedett az ország; királyát esatateren most sem először veszítette el. Azonban az 1526-ik évi katasztrófának kivételes jelentőséget kölcsönöznek az okok, a mi előidézték, a következmények, a miket maga után vont.

A nemzet ellenállási képességének végzetes megfogyatkozását az erkölcsi

sülyedés szülte, melynek tünetei Mátyás halála óta a közélet egész terén ijesztő módon jelentkeztek.

Az idegen diplomaták, kik ebben az időben a magyar királyi udvarnál megfordultak, az ország állapotáról sötét képeket festenek. Így például Massaro velencei titkár 1523. őszén írt jelentésében az ország népességét, gazdaságát, a nemzet erejét magasztalásokkal halmozza el, és azt mondja, hogy ha a magyarok engedelmessé válnak, a közjó érdekében érdeklődni tudnának, képesek volnának országukat megoltalmazni és minden ellenség fölött diadalmaskodni. Azonban — ugymond — „a magyarok a világ leggozósabb fajzata; más népet nem becülnek és nem szeretnek; mindnyájan csak a saját érdekükkel törődnek, a közjával keveset gondolnak, a közvagyonot prédálják; és ámbár folytonosan, mintha testvérek volnának, vigan együtt lakmároznak, alattomban gyűlöletet táplálnak egymás iránt; igazságot nem szolgáltatnak, és nincs olyan igazságtalan vagy gonosz ügy, a mit két-három ember megvesztegetésével meg ne lehetne nyerni; büszke és gögős emberek, kik engedelmeskedni nem akarnak; kormányozni vagy igazgatni nem tudnak, de tanácsot más-tól elfogadni vonakodnak; keveset dolgoznak, csak a lakmározásban és a közvagyon prédálásban buzgólkodnak; az urak és nemesek mindig viszálykodnak, esellel és ármánnyal működnek. Hogy mindent összefoglaljak, a magyarok a világ salakját képezik és bizonyára csak királyuk jószágának és ártatlanságának köszönhetik, hogy az isteni igazság az ő megsemmisítésükkel késik.”

Herberstein Zsigmond, V. Károly és Ferdinánd főherceg követe, szintén a féltelenséget, önzést, uralomvágyat és fényűzést állítja előtérbe a magyar urak jellemvonásai gyanánt; kiemeli, hogy mind az egyházi, mind a világi méltóságok elnyerésében nem a hatalmi érdek a mérvadó és hogy igazságszolgáltatásról szó sincs. Mindezeknél fogva — ugymond — senki sem kételkedett abban, hogy az országnak el kell veszni, még ha külső támadástól meg is marad kimélve.

Bizonyára ezen jellemzések szembe tűnően magukon viselik a politikai animositástól sugalmazott túlzás bélyegét. De Burgio, a pápai követ, kinek elfogultatlanságához és a magyar nemzet iránt táplált rokonszenvéhez kétség sem fér, — mint láttuk — szintén ismételtelen hangoztatja, hogy Magyarországon az áldozatkészség szelleme, a jog és tekintély tisztelete kihalt, az egyéni és párt-érdekek uralkodnak; ennél fogva az ország jövője fölött kétségbeesett és bajait olyan súlyosnak tartotta, hogy többé nem lehetséges azokon segíteni.”

Csakugyan a bajok olyan súlyosak voltak, hogy a nemzetet orvoslásuk nagy feladatára a mohácsi katasztrófa sem volt képes egyesíteni; sőt most már az ország feldarabolása következett be, mely a testvérharcok és a török hódítás iszonyait hozta magával.

Azonban az összetorlódó csapások sulya alatt a magyar nem semmisült meg. Életerejé szívósságával nemcsak fentartotta faji jellemét és állami létét, hanem egyszermind megőrizte képességét világtörténelmi missiója betöltésére; a keresztény civilizáció vőbástyája maradt. Ezzel biztosította magának a jövőt és a jog-címzet is a világtörténelem haládjára. Michelet, a híres francia történetíró, méltán vetette föl a magyarok fegyverével megoltalmazott népek nevében a kérdést: „Vajjon mikor fogjuk leróni tartozásunkat ezen áldott nép, a nyugat megmentője iránt.” — „Quand donc payerons nous notre dette à ce peuple béni, sauveur de l'Occident?”

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részvénytársaság” közlése. 1896. augusztus hó 18-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	—	122.50	123.—
„ vasuti beruházási kőt. 4 1/2%	—	124.—	125.—
„ koronajárdék 4%	—	99.40	99.90
„ regále vált. kőt. 4 1/2%	—	100.25	101.25
Osztrák aranyjárdék 4%	—	123.50	124.—
Egységes állam kötvény 4 1/2%	—	101.50	102.—
Tisza-szeg. 4%-os nyerem.-sors	—	138.50	139.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	388.50	388.75
Osztrák hitelbank részvény	—	362.—	362.20
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	105.—	105.50

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogbank 4%-os sorsj.	—	123.—	124.—
„ „ 3-os	—	104.50	105.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	116.—	117.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy	—	10.10	10.40
Osztrák „	—	18.20	18.60
Olasz „	—	11.75	12.25
Bazilika sorsjegy	—	6.60	6.90
Jó-sziv „	—	3.10	3.40

Pénzmekek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.62	5.68
20 markás arany	—	—	11.71	11.75
20 frankos arany	—	—	9.50	9.52
1 Sovereigns	—	—	11.97	12.01

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, augusztus 17.

Buzát ma jól kínáltak, a kereslet dus volt. — Elkelt szilárd irányzat mellett 40.000 mm. 5 krral magasabb áron.

Egyéb gabonaneműek: Rozs 5 kr. szilárdan, minden más csekély forgalom mellett, változatlan maradt.

Eladatott:

Buza. (Idei.) Tiszav.: 300 mm. 8.8 kg. 6.77 és fél frt. 100 mm. 81.5 kg. 6.80 frt. 200 mm. 81. kg. 6.80 frt. 100 mm. 81. kg. 6.75 frt. 300 mm. 81 kg. 6.75 frt. 100 mm. 81 kg. 6.80 frt. 200 mm. 81 kg. 6.82 1/4 frt. 300 mm. 81 kg. 6.82 1/4 frt. 600 mm. 81 kg. 6.82 és fél frt. 400 mm. 80.5 kg. 6.82 és fél frt. 600 mm. 81.5 kg. 6.80 frt.

Rozs: (új) 5.65—5.72.

Natáridő-üzlet.

Az irányzat jó forgalom mellett szilárd volt s az árak emelkedtek.

Hivatalos felmondások 500 mm. repeze aug. 22-iki átvételre.

Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

		frt
Buza szept.-októberre	1896	6.49—6.51
„ máj.-júniusra	1896	6.86—6.88
Rozs tavaszra	1896	5.87—5.89
„ szept.-okt.-ra	1896	5.57—5.59
Tengeri máj.-jun.-ra	1896	3.72—3.73—
„ jul.-aug.-ra	1896	3.52—3.54
Zab szept.-okt.	1896	5.25—5.27
Repeze aug.-szept.	1896	10.40—10.50

Zárlat 4 óra 30 perczkor:

		frt
Buza 1896. őszre		6.52—6.53
Rozs 1896		5.63—5.64
Zab 1896		5.28—5.29
Tengeri 1896 máj.-június-ra		3.56—3.57
Repeze 1896 őszre		10.45—10.50

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konecz Ákos.

Nyilttér.

Az Ágnes-forrás tekintetes keze-
lőségének

Mohán.

Kötelességemnek tartom értesíteni hogy a lefolyt kolerajárvány alatt mohai Ágnes-forrását kitünő sikerrel rendeltem. A gyomor és bél működését rendkívül hathatósan támogatja, a nélkül, hogy, mint több savanyu-
vizek nagy része korgást és hasmenést okozna. Örömmel konstátálom, hogy nemcsak hazai, hanem a külföldi ásványvizek között is legelső helyen áll.

Dr. Glaser Marcell,
orvostudor Budapest.

670-12-7

1651 tkv.
1896.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A p.-ladányi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Belovary Lajos végrehajthatónak Biró Mária és Biró István végrehajtást szenvedő elleni 15 frt 24 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a p.-ladányi kir. járásbírósg) területén lévő, Nádudvar községben fekvő, a nádudvari 1176. sz. tjkben 1320. h. sz. alatt felvett egész ingatlanra az árverést 482 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **az 1896. évi szeptember hó 16. napján délutáni 3 órakor** Nádudvar község községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 48 forint 20 krajczárt készpénzben, vagy az 1881: évi LX. t-cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t-cz. 170. §-a értelmében a bányapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt P.-Ladányban, a kir. jbiróság mint telekkönyvi osztályánál, 1896. június 22.

Dr. Tikos,
kir. aljbiró.

747-1-1

Pályázati hirdetmény.

A nagy-ecsedei ev. ref. egyház temploma és tornya ujjáépítésére pályázatot hirdet.

Tervrajzok, költségvetés, feltételek megtekinthetők Nagy-Ecseden (Szatmármegye, u. p. Fábánháza) az ev. ref. lelkészi hivatalban, hova a zárt ajánlatok **f. évi szeptember 5-ig** beküldendők.

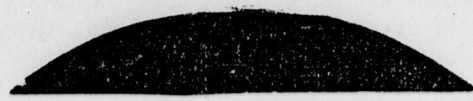
Az építkezés f. évben megkezdendő s három év alatt befejezendő.

A legolcsóbb ajánlathoz az építkezés kiadása nem köttetik.

N.-Ecsed, 1896. aug. 16.

Berey József,
lelkész.

748-1-1

220.

Az

„ISTVÁN“ gőzmalom társulat

örleményeinek

ÁRJEJYZÉKE
saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénzfizetés mellett.

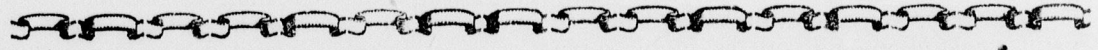
ZSÁKKAL EGYÜTT.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű	13.—
B. „ „ apró szemű	12.20
0. Királyliszt	12.20
1. Lángliszt kivonat	11.80
2. Első rendű zsemlyeliszt	11.40
3. Zsemlyeliszt	11.—
4. Első rendű kenyérliszt	10.40
5. Közép kenyérliszt	10.—
6. Kenyérliszt	9.60
7. Barna kenyérliszt	8.20
8. Takarmányliszt	5.20
11. Finom korpa zsákkal	3.40
11. „ „ zsák nélkül	3.20
12. Durva korpa zsákkal	3.40
12. „ „ zsák nélkül	3.20
Csirke buza zsák nélkül	3.—

A zsákok súlytartalma teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0-6 számig	85 kiló
7. és 8. szám	70 „
11. 12.	50 „

Debreczen, 1896. aug. 15. 746-2-2

Schönborn-Buchheim Ervin gróf

Munkács-Szentmiklósi uradalmából

SZOLYVAI és POLENAI

égyényes savanyuviz, kitünő üdítő ital. Orvosi tekintélyek által elismert kiváló hatású **gyógyvizek**. Különösen ajánlva **gyomorbaajoknál, fejfájás, szédülés és vesebaajoknál; vizeleti szervek bántalmainál, epekő és aranyeres megbetegedéseknél. Köszvény elleni különlegesség.**

LUHIERZSÉBET

rendkívüli kellemes ízénél fogva főleg borral vegyítve a betegnek élvezetes, kellemes üdítő italt képez.

Tulságos gyomorsav képződésnél, idült gyomorhurut és étvágytalanság, torok, gége és hörgők idült hurutos bántalmai ellen feltünő sikerrel lesz alkalmazva.

Főraktár:

C S A N A K J Ó Z S E F N É L,
Debreczenben.

Megrendelhető: minden ásványviz-kereskedésben.

734-3-2

651. sz.
1896.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságának 10831. 1896. P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Hermann Löwy & Bruder e C. Goldmann & Comp részére Buzágh János debreczeni lakostól 123 frt 55 kr. tőke, ennek 1896. évi február hó 29. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 37 frt 86 kr. perköltség erejéig 1896. évi április hó 23-án bíróilag lefoglalt és 1386 frt 50 kr-ra becsült bolti áruk és üzleti felszerelvényekből álló ingóságok **1896. évi augusztus hó 22-én délelőtti 9 órakor** kezdetét veendő és Fő-utcán, 1822. számú háznál megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi augusztus hó 7-én.

Török Péter,
bírói kiküldött.

749-1-1

• Az általam leggondosabban összeállított, tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ,

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszer-tárban.

Ára egy kis üvegnek 45 kr., nagy üvegnek 90 krajczár.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik.

TÓTH BÉLA

gyógyszertára és illatszertára
DEBRECZENBEN (Tisza-palota).

697-52-32